

Pikkukolmonen

Ihana aika koittaa Suomeen vihdoinkin. Maa saa kolmannen televisiokanavan. Juuri sitähän tässä on vuosikaudet kaivattukin, sillä uutta kanavaa ei ole nähty sen koommin kun Kekkonen Saimaan osti, eikä sekään enää uusi ollut.

Nyt kun kolmoskanava tulee, polttava vapaa-ajan ongelma ratkeaa. Iltojensa ratoksi ihmisillä on lopultakin vara valita töllöttimestään jotakin muuta kuin tähän asti saatavilla olleita Yleisradiota, Mainostelevisiota, Ruotsin ykkös- ja kakkosohjelmaa, tekstitelevisiota, Tallinnan tai Moskovan televisiota, kaapelitelevisiota, Sky Channelia, Ranskan tv-ohjelmaa, Norjan ohjelmia, itse nauhoitettuja, vuokrattuja tai ostettuja videoita sekä televisiopelejä.

Kolmoskanava on aivan erilainen valinnanvara. Tosin siinäkin osakkaina ovat Yleisradio ja Mainostelevisio, mutta kokonaan uutena yrittäjänä on mukana kumisaapastehdas Nokia.

Tähän asti juuri kumisaapastehtaiden televisiotarjonta on ollut aivan lapsenkengissä, suoras-

taan suutarin lapsen kengissä. Kuten tiedetään, lapsenkengistä on hyvin vaikea seurata edes Pikkukukkosta, varsinkin nykyaikana, kun televisiokaan ei lähetä pelkkää monoa, vaan on siirtymässä hyvää vauhtia stereoon. Nokian tähänastisen tuotannon aikuisten saapasmallistokaan ei näissä oloissa enää tyydytä vaativaa kuluttajaa samalla tavalla kuin oikea kolmoskanava.

Muutoin kolmoskanavan uutuus ja erilaisuus taataan sillä lailla, että lähetetään laadukasta televisio-ohjelmaa. Tunnetusti kaikkein laadukkaimpia televisio-ohjelmia ovat ne, joita lähetetään uusintoina, koska vain hyviä ohjelmia kannattaa uusita.

Uuden kanavan on varsinkin alkuaikoina hyvin vaikea saada ohjelmistonsa omia uusintoja, joten niitä on parasta ostaa vanhoilta kanavilta. Koska niitä on kaksi, kolmoskanava tulee toimeen vuosikausia pelkästään 60-luvun uusintoilla. Samalla vaalitaan kansallisia perinteitä, sillä 60-luvun jälkeen on ehtinyt varttua kokonainen sukupolvi, joka ei ole vielä nähnyt tuonaikaisia

ohjelmia ollenkaan.

Kolmoskanava on myös Suomen vastaus ylikansalliselle hömppäohjelmasaasteelle. Ohjelmistosta suuri osa on kotimaista. Aamukahdeksasta viiden tienoille iltapäivällä, eli yhdeksän tuntia yhteen menoon, on tarkoitus lähettää täysin kotimaista testikuvaa, johon ehkä tulee Suomen lippukin. Ulkomaalaiselle ohjelmalle jää näin ollen vain iltapuhde. Sitä paitsi Dallaskin tekstitetään suomeksi toisin kuin esimerkiksi ylikansallisessa Ruotsin televisiossa.

Jos jollekulle televisiokatsojalle kaikesta huolimatta tulee mieleen vielä joskus katsoa jotain muutakin kuin kolmoskanavaa, ei auta muu kuin virittää vastaanotin ns. trippelitilaan, jolloin ruutu jakautuu vähintään kolmeen osaan. Niistä kustakin voi katsoa eri ohjelmaa. Ennenkuin suomalainen televisioteollisuus on päässyt tuollaiseen huippumalliin, näppärä tee-se-itse-mies voi värkkäillä sellaisen itsekin. Kätevin työkalu tuohon tarkoitukseen on kirves.